

Ett författarskap
som kan förändra
världen

Ett av vårt århundrades märkligare författarskap påbörjades i tjugotalets Köpenhamn. Det kom så småningom att resultera i det stora verket *Livets Bog* (Livets bok) samt i ytterligare ett trettiotal böcker.

Livets Bog tecknar det mänskliga livets innebörd och mening mot bakgrunden av en storslagen, logisk och skön världsbild. Enligt denna *kosmiska* världsbild visar sig vår välbekanta fysiska tillvaro vara den synliga verkan av en mer grundläggande verklighet, en slags påbyggnad på den värld av medvetande och tanke som finns där bakom.

Dessutom visar Livets Bog att alla levande varelser – oberoende av om de framträder som människor, djur eller växter – är odödliga, eftersom livet inte är identiskt med den fysiska kroppen eller ett resultat av dess funktioner. Ja, egentligen finns ingenting ”dött” över huvud taget. Naturen är i sin helhet ett uttryck för liv. Den utgör de fysiska verkningarna av ett universellt liv och medvetande.

Vetenskap och religion

Idéer som dessa är visserligen inte nya, de tillhör mänsklighetens urgamla filosofi och tänkande kring livsgåtan. Livets Bog tillför dock en åskådlig världsbild som kan utforskas av förnuftet. Utifrån denna världsbild kan de gamla begreppen fyllas med nytt innehåll. Inte för att därigenom ge upphov till en ny tro, utan för att en vetenskapligt sinnad värld ska komma vidare i sitt tänkande och sin forskning.

Naturvetenskapen vidgar förvisso ständigt vår *fysiska* horisont, men i frågan om livets och medvetandets natur befinner den sig i en återvändsgränd. Den materialistiska tron att materien är upphov till livet står i vägen för människans möjlighet att i grunden förstå sig själv och den värld hon lever i.

Materialismen undergräver också på lång sikt tilltron till humaniteten som grundval för samhällslivet. Det kommer därför att bli livsviktigt för mänskligheten att återupprätta de humana idéerna på en ny grund – inte bara som en vacker tanke, ett svagt eko från ett religiöst förflutet – utan som en klar och vetenskaplig insikt om allt livs samhörighet.

Livets Bog lägger grunden till en vetenskap om livet. En sådan inrymmer mer än vad vi i dag menar med vetenskap. Människan är själv en oundgänglig del av den verklighet som hon försöker beskriva. Förståelsen av verkligheten kan därför inte enbart baseras på studiet av den synliga, yttre sidan av verkligheten. Man måste också räkna med de inre livs-

principer genom vilka livsupplevelsen själv skapas.

Vetenskapen är således ännu begränsad som utforskare av verkligheten. Den måste komma att innefatta och förstå också det subjektiva, alltså själva upplevandet "mirakel" och dess orsak. Detta ligger ännu helt utanför vetenskapens horisont och ämnesområden.

Livets Bog ansluter även till den religiösa tankevärlden. Den knyter an till Jesu liv och tänkande, ja, den gör trovärdigt att Jesus själv var medveten om tillvarons kosmiska sammanhang – och detsamma gäller andra "religionsstiftare". Detta framgår bl. a. av deras tal om kärlekens betydelse för människans levnad och av tanken om ett evigt liv.

Men Livets Bog visar också att människorna utvecklas bort från de religiösa trosstadierna och fram mot ett mer vetenskapligt förhållningsätt till världen. På trosstadierna kan människorna inte helt förstå "religionsstiftarnas" synsätt och verkliga avsikter. Deras person kom därför att bli föremål för dyrkan och deras utsagor tolkades i dogmatiska läror. Man byggde kyrkor i stället för att gå i deras fotspår. De åberopades till och med till stöd för krigföring och andra inhumana handlingar, vilket gick tvärs emot andan i deras budskap.

Livets Bog lyfter fram den djupare innebörden i Bibelns symboliska berättelser. Vad många i dag uppfattar som förlegad religiös tankebråte framträder då i ett nytt ljus. Tillsammans med förståelsen av Jesu livssyn och hans roll som människa på jorden kan den omvärderingen ge ett nytt förhållningssätt till de humana idéernas källa, så att kärlekstanken kan bli en inspirationskälla i det dagliga livet och den humana impulsen föras vidare i politik och samhällsutveckling.

En enhetlig världsbild

Vad kulturen hittills delat upp i "religiöst" och "vetenskapligt" tänkande blir så möjligt att förena i en enhetlig världsbild.

Den sida av verkligheten som beskrivs inom den religiösa sfären – upplevelsen av tillvarons evighetsdimension – kommer att kunna utforskas och därmed införlivas i den vetenskapliga sfären.

Insikten att naturvetenskapens materiella studieobjekt egentligen är *livsytringar* kommer att upplösa den materialistiska tron på ett mekaniskt och dött universum. Därmed slipper människan betrakta sig själv som en slumpmässigt uppkommen biprodukt av evolutionen – närmast ett "övernaturligt" inslag i denna tänkta döda värld. Hon kan i stället

uppleva sig som en organisk del i naturens helhet. Då tillförs också vetenskapen den logiska utgångspunkt som med dess forskningsområden införlivar livets värden och nödvändiga moraliska val .

Djurets värld – och människans

Människan har utvecklats från djurstadier, och hon bär från dessa med sig ett arv – självbevaringsdriften – en instinkt som vi hos oss själva bl.a. känner igen som ”egoism”. Egoismen är en framträdande faktor i människors förhållanden till varandra, och samhället blir i kraft därav, i olika avseenden, ett ”allas krig mot alla”.

Men det finns också ett växande moraliskt sinne hos oss, dvs. en förmåga till medkänsla; en önskan om att även andras behov ska tillgodoses. Denna *humana* förmåga är även den en produkt av utvecklingen, men av senare datum. Människans historia blir härigenom till ett stort drama, där dessa två tendenser inom henne – egoismen och medkänslan – bildligt talat ”kämpar om makten”. Vi önskar freden, men är ändå med om att så krigets frön. Vi lider under verkningarna av denna vår dubbla natur. Frågan om vad som är källan till ”det onda” och ”det goda” gör sig därför ständigt påmind och är en prövosten för kulturen.

Människan befinner sig i en övergångsfas i utvecklingen. Hon är, enligt Livets Bog, lik en sårad flykting, på väg ut ur djurriket, men ännu inte framme vid det mål som hon är på väg emot – en verkligt mänsklig värld.

Ett globalt tänkande

Vår värld skakas ännu av sina inre konflikter. Men genom teknikens utveckling blir människornas livsomständigheter överallt mer likartade. Det gör att man över hela jorden kan börja ”tala samma språk” för att så småningom etablera en samsyn. Vi är således mitt inne i en omstöpning av hela den mänskliga kulturen. Vi upplever en gammal världskulturs undergång och samtidigt en ny världskulturs födelse.

Som en följd av internationaliseringen, där länder och folk genom den tekniska och ekonomiska utvecklingen växer samman och nationalstaternas roll försvagas, kommer det enligt Livets Bog att på lång sikt uppstå en världsomfattande, demokratisk samhällsbildning.

Det är visserligen så, att internationaliseringen i dag till stor del drivs på av affärsintressen, vilka strävar efter att behärska en världsmarknad. Men med den utvecklingen börjar det kommersiella tänkandet – detta att

göra affärer för att tjäna pengar – att nå sin yttersta gräns. Frågan infinner sig nämligen: Vad tjänar egentligen mänskligheten på dessa affärer – alltså köp och försäljning av varor och tjänster – när de uppenbarligen är interna transaktioner inom mänskligheten själv? Köparen är ju då strängt taget densamma som säljaren. Värdet av en ”affär” kan till slut bara bedömas ur helhetens synpunkt. Måste då inte ”vinsten” vara av annat slag än den lokala förmögenhetsanhopning – privat eller nationell – som all affärsverksamhet syftar till i dag?

Ett helhetsperspektiv på dessa frågor leder enligt Livets Bog till en omvärdering av affärsprincipen och pengarnas roll i ekonomin. Egoismens genomslagskraft i det nuvarande systemet undergräver samhällets förmåga att förse alla människor med livsnödvändiga varor och en godtagbar levnadsstandard. Därför blir det nödvändigt att reformera systemet, så att behoven i stället kan bli styrande. Då behöver inte nya, rationella produktionsmetoder leda till arbetslöshet och misär för många, utan kan utnyttjas till kortare arbetstid och högre levnadsstandard för alla.

Intelligensens makt

”Kampen för tillvaron” har gett en väldig stimulans åt människans intelligensutveckling, som ytterligare förstärks genom vetenskaplig forskning och skolundervisning. Men intelligensen har i första hand kommit att tjäna självbevarelsedriftens, alltså egoismens, syften. Vår civilisation kan ses som en förlängning av djurriket, där principen ”makt är rätt” har stegrats till ytterlighet. Det mest åskådliga exemplet på detta är nationernas uppbyggnad av sin militära makt, som i form av kapprustning fört världen till randen av globalt självmord. Men också den överallt pågående kampen om de ekonomiska rikedomarna förs med hjälp av intelligensens makt.

I dag är ett krig mellan nationer liktydigt med ett inbördeskrig i det globala samhället. Den enes vinst i den ekonomiska konkurrensen är samtidigt den övriga världens förlust. Planeten har blivit för liten för att kunna hysa de instinktiva, tanklösa medvetenhetstendenser som förr tjänade oss så väl i kampen för tillvaron. Egoismen börjar nå vägs ände som ledstjärna för kulturens utveckling.

Livets Bog påvisar att intelligensen behöver balanseras av människans känslorförmåga. Intelligensen ensam ger inte någon vägledning angående *syftet* med vad vi företar oss. Den är neutral och kan mobiliseras för vilka

syften som helst. Endast känslan kan vägleda i fråga om de syften som intelligensen *bör* tjäna. Det är känslöförmågan, alltså förmågan till medkänsla, som är grunden för vårt moraliska sinne. Intelligensen kan naturligtvis även utnyttjas för att tjäna moraliskt motiverade strävanden.

Visionen om människans värld

Vi har faktiskt tillräckligt med materiella resurser och tekniskt kunnande för att kunna skapa ett paradiset på jorden. Men vi vet inte hur vi ska bära oss åt. Det som saknas är det mänskliga omdömet, byggt på balansen mellan intelligens och känsla. Därför är vi tills vidare utlämnade åt de instinktiva processernas inflytande över våra liv. Resultatet kan endast bli fortsatt krig och mer lidande. Men eftersom lidandet är den faktor som leder till att känslöförmågan växer, så är det samtidigt sörjt för att människan får kapacitet att tänka om. Ja, man kan säga att hon då tar ett ytterligare steg i uppvaknandet från djurrikets omedvetna livsform. Hon blir en varelse som är medveten om sig själv, men som ändå inte är inriktad enbart på den egna behovstillfredsställelsen. Hon kan även se andras behov. Hon kan se till helhetens bästa.

Det är denna vidgade tankeförmåga som utgör fundamentet för den kosmiska synen på tillvaron. Och med det fulla utvecklandet av den förmågan når vi från djurriket fram till "det riktiga människorike" som Livets Bog beskriver.

"Det riktiga människoriket" skulle kunna uppfattas som en vacker men orealistisk utopi, om det inte vore så att vi sedan länge kunnat se det växa fram runt omkring oss. Det humana tänkandet och handlandet är i stark tillväxt, och detta framträder tydligast mot bakgrunden av det lidande som krig, förtryck, våld och olyckor ger upphov till. Då mobiliserar mänskligheten sina humana insatsstyrkor för att lindra nöden.

Men humana strävanden förekommer på de flesta samhällsområden. Ett exempel är strävan till jämställdhet mellan kvinnor och män, som är ett uttryck för det moraliska sinnets krav på rättvisa förhållanden mellan människor. En sant mänsklig värld kan inte förverkligas utan att den gamla principen "makt är rätt" vänds till sin motsats, vilket medför att "rätten blir makt". Det innebär att rättvisan blir en maktfaktor som verkligen förmår genomsyra människornas inbördes förhållanden.

Det fullständiga förverkligandet av en sådan form av makt ligger ännu i framtiden. Men utvecklingen går ständigt vidare. Människan kan inte

undgå att bli klokare av sina erfarenheter. Och erfarenheterna pekar alla i en riktning: Den eftersträlvade freden och friheten kan vinnas endast genom stärkandet av tolerans, demokrati, jämställdhet och humana förhållanden för alla. Alla människor är lika mycket värda. Alla har rätt till ett människovärdigt liv. I FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna ligger en vision som pekar mot mänsklighetens framtid. De bakslag och svårigheter, det mörker som händelseutvecklingen också visar upp, är den kontrast mot vilken en ljusare värld allt tydligare framträder.

En ny livsinställning

Den pågående utvecklingen för med sig förändringar på många områden. Den globala utvecklingen har sin motsvarighet i en förvandling av människans sinne och livsinställning. På lång sikt tar sig detta uttryck i att hennes tänkande, levnadssätt och relationer till andra rör sig in på nya banor. I denna process påverkas bl. a. sådant som:

- Familjebildning, parförhållanden och sexualitet, där sexualiteten alltmer frikopplas från fortplantningen för att länkas samman med individens humana kärleksförmåga. Äktenskapet försvagas som samlevnadsform,
- Näringsintag, mat och dryck, där den vegetariska födan blir mer tilltalande från moralens och hälsans synpunkt. Även inför djurens livssituation blir inlevelseförmågan större.

Ur individens vardagliga livsperspektiv är det svårt att få den överblick som visar vart vi är på väg. Därför blir det av värde för alla att få en teoretisk kännedom om drivkrafterna bakom människans psykiska förvandling och vart utvecklingen leder oss. Vi kan då bli mer medvetna deltagare och medskapare i denna process.

Livets Bog tar oss i detta syfte med på en hisnande resa, in i verklighetens "hjärna" och "hjärta", ut över ett utvecklingspanorama som vi med vår normala kunskapshorisont knappast kan föreställa oss, och tillbaka till oss själva, till den fasta punkt i tillvaron som vi innerst inne är. Meningen med denna kunskapsresa är att vi ska få hjälp till en djupare självinsikt och till en större förståelse för våra medvarelser och den värld vi lever i. Vi kan då bli mer lyhörda för den humana längtan, vilja och förmåga som finns inom var och en, och våga räkna med att dessa faktorer kan förändra världen i en mänskligare riktning.

Författaren bakom verket

Författaren till Livets Bog heter Martinus Thomsen, född 1890. Han arbetade som kontorist i Köpenhamn när han 1921 var med om en genomgripande inre upplevelse. I företalet till Livets Bog beskriver han en del av sin upplevelse:

”Jag började liksom kunna skåda in i själva evigheten. ... Jag såg att jag var ett odödligt väsen och att alla andra väsen i tillvaron var eviga realiteter, vilka liksom jag själv hade en oändlig kedja av tidigare upplevda liv bakom sig, att vi alla utvecklats från låga, primitiva tillvaroformer till vårt nuvarande stadium, att detta endast var ett tillfälligt led i denna utvecklingsskala och att vi sålunda alla var på väg framåt mot gigantiskt höga former av tillvaroplan i fjärran. Jag såg att världsalltet utgjorde ett enda stort, levande väsen, i vilket alla andra väsen var för sig var organ, och att vi alla – människor, djur, växter och mineraler – utgjorde en enda familj, bildligt talat var av samma kött och blod. ... Vart jag än riktade min blick i 'mörkret' blev det ljust. – Jag hade blivit min egen ljuskälla. Det kosmiska elddop jag genomgått, och vars närmare analys jag inte här skall gå in på, hade alltså kvarlämnat det resultatet att hos mig uppstått helt nya fattningsgåvor eller egenskaper, som satte mig i stånd att – inte glimtvis, utan i ett tillstånd av permanent vaket dagsmedvetande – skåda alla de bakom den fysiska världen existerande bärande, andliga krafterna, osynliga orsakerna, eviga världs-lagarna, grundenergierna och grundprinciperna. Tillvarons mysterium var sålunda inte längre något mysterium för mig. Jag hade blivit medveten i världsalltets liv och invigd i 'den gudomliga skaparprincipen'.”

Det är detta som är den kosmiska synen på verkligheten. Martinus Thomsen såg det som sin uppgift att presentera denna livssyn för allmänheten. Med stöd av intresserade vänner kunde han 1932 ge ut första delen av Livets Bog. Han hade då tagit sig författarnamnet Martinus. Sjunde och sista delen av det omfattande verket utkom 1960. Dessutom skrev Martinus under åren ett flertal andra böcker, bl. a. *Den eviga världs-bilden*, som innehåller ett bildmaterial som ger en visuell framställning av världsbildens grundprinciper. Han utgav också tidskriften *Kosmos*, som fortfarande utkommer, och var dessutom en flitig föredragshållare. Martinus var verksam i sitt upplysningsarbete fram till sin död 1981.

Den världsbild Martinus beskriver kallas *Martinus kosmologi*. Medan han levde uppstod ett intresse för denna världsbild främst i Danmark och Sverige. Trots sitt märkliga författarskap och ett långt liv förblev Martinus ändå okänd för den stora allmänheten även i våra länder. Till övriga världen har hans böcker ännu i dag (1996) nått ut i mycket liten omfattning. Översättningarna till andra språk tog dock fart först efter hans död.

Martinus såg själv inget problem i den långsamma spridningen av intresset för hans verk. Han riktade sig främst till framtidens människor.

*

Martinus och den kosmiska upplevelseförmågan

Inom forskningen om ovanliga medvetandetillstånd och kunskapsvägar talar man om "den mystiska upplevelsen". Man kan peka på en rad människor, historiska personer och mer samtida, vilka betecknas som "mystiker". De säger sig ha upplevt verkligheten på ett annorlunda och ännu oförklarad sätt. De har dock haft svårt att beskriva sina djupgående och känslomässigt genomgripande upplevelser för sin omvärld. Vårt språk rymmer inte alla de begrepp med vilka så annorlunda erfarenheter kan omtalas. Beteckningen "mystik" härleder sig i detta sammanhang till det utsägbara djupet i upplevelsen. Men upplevelsen ger, åt den som erfart den, en absolut visshet om att ha lärt känna verklighetens sanna väsen. Den ger en fullständig klarsyn på livet.

Till de stora gestalterna inom detta område får vi räkna människor som Jesus, Buddha och Muhammed, vilka uppenbarligen hade förvärvat en ovanlig och djup livsinsikt. Det gjorde dem kapabla att ingjuta nya, gränsöverskridande tänkesätt i mänskligheten, tänkesätt som blev kulturanande och som överlevt ända fram till våra dagar. Men för att göra sig förstådda bland sina samtida var de ofta tvungna att uttrycka sig symboliskt eller i "liknelser".

Hos Martinus känner man igen de erfarenheter som mystikerna talar om: upplevelsen av odödlighet och att vara ett med allt; förnimmelsen av kärleken som tillvarons styrande princip; känslan av ett gudomligt medvetandes närvaro bakom allt. Även han fick tillgång till en obegränsad kunskapskälla. Enligt Martinus ger detta "kosmiska" medvetande förmågan att på direkt, intuitiv väg erhålla grundläggande kunskap om verkligheten, en förmåga som i kapacitet helt överglänser den normala

kunskapsvägen via de fysiska sinnena och det mödosamma analytiska tänkandet.

Med hjälp av sin kosmiska upplevelseförmåga kunde Martinus utforska vad vi kan kalla verklighetens "livssida". Han upplöser därigenom mysteriet med denna kunskapsväg. Martinus beskriver de organiska principerna bakom den formen för upplevelse, liksom bakom all upplevelse över huvud taget. (Man tänker vanligen inte på att även vår vardagliga livsupplevelse saknar sin vetenskapliga förklaring.)

Även Martinus ställdes inför problemet med att formulera sina erfarenheter för omvärlden. Ett viktigt hjälpmedel för honom blev bilden. I bildform kunde han återge världsbildens principiella struktur, och han blev på så sätt mer oberoende av språkets bristfälliga uttrycksmöjligheter. Dessa symbolbilder spelar en viktig roll i hans verk.

Livet och materien

Martinus ger oss en inblick i verklighetens "livssida". Genom naturvetenskapen har vi fått kunskaper om dess "materiesida". Våra ökade kunskaper om kosmos fysiska sida gör det nu lättare för oss att logiskt förstå existensen av "livssidan". Denna logiska väg är nödvändig, eftersom "livssidan" inte kan iakttas fysiskt. Den är osynlig för fysiska ögon och för fysiska instrument. Vetenskapen har ju också under vårt århundrade kunnat konstatera att materiens inre huvudsakligen verkar bestå av tomrum, liksom den yttre rymden. Det är denna osynlighet i form av tomrummet som fått forskarna att dra den egendomliga slutsatsen, att hela vårt fysiska universum kan ha uppstått ur intet! Men allt som vi uppfattar som "fysiskt" är egentligen en *verkan* av den osynliga sidan av verkligheten.

Att något är osynligt behöver ju inte innebära att det inte existerar. "Tomrummet" är egentligen inte tomt, utan visar oss bara gränsen för vår fysiska förnimmelseförmåga. Vår synliga värld byggs upp av den ur "tomrummet" framträdande aktivitet som vi kallar "energi". Och energin, den dynamiska och förändrande kraften, är enligt Martinus ett uttryck för liv, eftersom den inte kan vara sin egen orsak.

När vi talar om en "livssida", så ska detta förstås så, att vi talar om den djupaste orsaken till att vi över huvud taget upplever en "materiesida". Upplevelsen blir nämligen till genom en medvetandets skapelseprocess. Det rör sig här om skapandet av ingenting mindre än vår egen livsupp-

levelse, vår tids- och rumsdimensionella verklighetsbild! "Livssidan" är vårt eget medvetande, tillsammans med vårt "jag" och de övriga eviga faktorer som ligger till grund för vår upplevelse- och skaparförmåga. Det är just i kraft av att vi själva utgör något evigt som vi kan uppleva livet:

"'Evigheten' är inte något som finns 'utanför' det levande väsendet, utan är det levande väsendets egen djupaste beståndsdel, den fundamentala axel, kring vilken 'tiden' eller 'livet' rör sig." (Livets Bog, stycke 1070.)

Det är genom klarläggandet av livets grundförutsättningar och medvetandets skaparprinciper som Martinus bidrag till vetenskapens vidareutveckling och människans självförståelse framstår som oumbärligt. Till detta kommer hans redogörelse för den "själsliga" struktur som möjliggör att vi "överlever döden". Och i det sammanhanget förklaras även reinkarnationsprincipen, utan vilken utvecklingen inte vore möjlig.

Världsbild och självinsikt

Martinus visar oss en tankemässig väg till lösning av livsmysteriet. Vid första anblicken kan då somligt verka svårt att förstå. Vi har ju trots allt rört oss in på området för de "stora" och "djupa" livsfrågorna. Men man behöver inte vara akademiker eller filosof för att kunna gripa sig an den typen av frågor. Alla är vi naturliga experter på livet, vi är ju levande varelser! Av Martinus får vi hjälp att mobilisera vårt mest grundläggande erfarenhetsmaterial, så att vi inom oss kan se livet klarare.

Att läsa Martinus går egentligen inte ut på att lära in en ny teori om livet. Läsandet hjälper oss i stället att hitta tillbaka till livet, genom att vi kan befria oss från de vanföreställningar på vilka vi byggt vår livsinställning. Det kommer troligen att förvåna oss, när vi märker att vårt tänkande och våra reaktionsmönster vilar på en "teoretisk" grund som vi dittills varit omedvetna om. Den har ju så att säga "insupits med modersmjölken". När vi ibland tycker att Martinus verkar svår, så kan det alltså bero på att vi gjort oss själva blinda för ett annorlunda sätt att tänka. Den vanemässiga automatiken i vårt eget tänkande – *den* kan vara svår att bryta!

Om vi således tror att en "världsbild" inte har med levande livet att göra, då står vi inför en av våra vanföreställningar. Vi upplever alla en bild av världen. Omkring denna bild har vi byggt alla våra föreställningar. Detta är vår personliga världsbild, våra tankars universum. Med hjälp av våra föreställningar orienterar vi oss i livet. Om dessa inte är i överens-

stämmelse med verkligheten, då får vi problem. Eftersom våra tankar och handlingar åtföljs av känslomässiga reaktioner, blir vår föreställningsvärld den egentliga källan till det lidande som vi kan uppleva här i livet.

Studiet av världsbilden hjälper oss att komma fram till ett konfliktfritt förhållande till verkligheten, så att vi kan glädjas över livet helt och fullt. Om vi är i konflikt med livet, med människor och förhållanden runt omkring oss, så befinner vi oss mentalt i en kamp mot världen, en ansträngande inställning som till slut kan göra vår livsupplevelse mörk och deprimerande. Men med en mer realistisk inställning till livet, och till vår egen roll däri, följer ett helt annat känslomässigt utbyte av livet.

Att bättre förstå världsbilden öppnar samtidigt en väg till större självkänedom. Vi kan bli alltmer medvetna i vårt sätt att tänka och handla, så att vi faktiskt blir kapabla att skapa oss ett lyckligare öde. "Ödet" är inte något som slumpmässigt drabbar oss. Det finns en orsak till allt som sker och därmed en mening med livet som vi kan lära oss att se. *Alla livserfarenheter är lärdomar, vilka utvecklar vår tankeförmåga och vårt logiska sinne, vår känslöförmåga och förståelse, kort sagt allt det som ligger till grund för vårt eget framtida kosmiska medvetande.*

Kunskap och moral

Det kan vara uppmuntrande att ta del av Martinus syn på sig själv i förhållande till den kosmiska upplevelseförmågan. Han menade sig nämligen inte alls vara exklusivt privilegierad härvidlag. Världsbilden rymmer också förklaringen till detta: Vi kommer alla att på helt naturlig väg få uppleva det kosmiska medvetandet som egen personlig erfarenhet. Det är vad utvecklingen har i beredskap för oss. Men först måste vi göra de nödvändiga erfarenheter i livet som skapar förutsättningarna för upplevelsen: utvecklingen av de medvetandets organ med hjälp av vilka den kosmiska verkligheten kan upplevas. Den utvecklingen pågår hela tiden, oberoende av om vi är medvetna om det eller inte. Man kan inte leva utan att göra erfarenheter och därmed utvecklas.

Det vi nu behöver komma till insikt om är att kunskap och moral inte kan skiljas åt. Alla våra handlingar har sina konsekvenser i detta levande universum. De påverkar andras liv, leder till andras lycka eller olycka, vilket i sin tur återverkar på vår egen livssituation med behagliga eller obehagliga följder för oss själva. Allt hänger ihop. Man kan därför inte beträda det kosmiska området, dvs. uppleva livets helhet – livets fullkomlighet – utan

att först leva upp till de livslagar på vilka denna upplevelse vilar.

Från kosmisk synpunkt blir den logiska slutsatsen: Lev så att ditt liv blir till glädje, inte bara för dig själv, utan också för dina medvarelser. Eller som det har sagts: "Gör mot andra det du vill att de ska göra mot dig." Alltså: "Älska din nästa som dig själv."

Det är denna tidlösa visdom som i olika epoker och på skilda vägar formulerats för mänskligheten, och som denna mänsklighet haft så svårt att tillgodogöra sig och förverkliga. Men att det varit svårt har alltså sin naturliga förklaring.

Kärlek?

Läsaren kanske känner sig lätt nedslagen inför det till synes övermäktiga krav som kärleksbudet ställer. Den som reflekterat lite djupare över sig själv har troligen insett sin begränsning när det gäller förmågan till verklig, osjälvisk kärlek. Kärleken har sannerligen sin egen problematik i våra liv. Vad är egentligen kärlek? Hur förhåller den sig till förälskelsen? Och vad representerar kärlekslösheten, lidandet och "det onda" i detta sammanhang?

Det är inte möjligt att i denna skrift gå in på dessa intressanta frågor. Här snuddar vi bara vid ännu ett stort tema i Martinus författarskap. Ja, egentligen är det själva huvudtemat.

Men vi ska inte förtvivla över våra möjligheter. Martinus inviger oss i ett tänkande som kan bli utvecklande. "Kärleken är universums grundton", säger han. Det gäller således att komma på våglängd med denna grundton. Och den "intoningen" medverkar vi i genom vårt tänkande, genom förståelsen av tillvarons logiska, livgivande struktur och kärleksfulla mening.

Förståelse kan bara uppnås i kraft av eget intresse och eget fritt tänkande. Martinus uppmanar läsaren att förhålla sig prövande och inte acceptera något bara för att han skriver det. Det självständiga tänkandet är nödvändigt för att man ska kunna uppfatta det kosmiska perspektivet på tillvaron. Alltså kan läsaren känna sig helt fri att acceptera eller förkasta vad han eller hon möter i Martinus verk.

Hans författarskap syftar inte till bildandet av någon form av medlemsorganisation, förening eller samfund. Det är en fritt tillgänglig kunskapskälla för alla som är intresserade av att forska i livets stora sammanhang. Det är endast läsarens eget intresse och egna behov som sätter gränsen för vad han eller hon kan få ut av dess kosmiska analyser.

* *

Bokförteckning

Av Martinus finns följande böcker utgivna på svenska:

Livets Bog (Livets bok). Del 1–7. 2100 s.

Martinus centrala verk. Livets Bog utges även i översättning med sin danska originaltitel. Namnet är en internationellt enhetlig benämning.

Första delen av Livets Bog är en inledning till verket och samtidigt den mest upplysande introduktionen till Martinus kosmologi.

Den eviga världsbilden. Del 1–2. 250 s.

Innehåller Martinus symbolbilder med förklaringar.

(Del 3 och 4 är ännu inte utgivna på svenska.)

Övriga böcker är introduktioner och komplement till huvudverken.

De kan utmärkt väl läsas fristående:

Logik. 320 s.

Bisättning. 240 s.

Kosmiska lektioner. 160 s.

Småböcker på 40–150 s.:

Mänsklighetens öde

Vad är sanning?

Kring min missions födelse

Den fullkomliga födan

Blad ur Guds bilderbok

Den längst levande avguden

Mänskligheten och världsbilden

De levande väsendenas odödlighet

Kosmiskt medvetande

Bönens mysterium

Vägen till invigning

Julevangeliet

Kosmiska glimtar

Meditation

Livets väg

Kulturens skapelse

Vägen till paradiset

Två slags kärlek

Genom dödens port

(Utgivningen 1996)

Böckerna kan köpas i bokhandeln eller direkt från:

Världsbild Förlag, Vasavägen 9, 181 42 Lidingö. Tel/Fax 08-767 38 17

Vi sänder gärna en utförlig boklista med prisuppgifter.

Från oss kan du också få program över föredrag och kurser

kring Martinus kosmologi.

Några år före sin död beslutade Martinus att hans samlade verk skulle utges under namnet *Tredje Testamentet*. Han ansåg att han kunnat ge kärleksbudskapet i kristendomen dess fullständiga logiska motivering. *Tredje Testamentet* blev huvudtitel på Livets Bog och på de andra större böckerna. Men med benämningen *Tredje Testamentet* avses alltså Martinus samlade författarskap.

”Kristendom” är egentligen inte detsamma som den kyrkliga tradition som vi förknippar med ordet. Verklig kristendom är den livssyn och livshållning som demonstrerades av dess upphovsman, Jesus från Nasaret. Hans levnadsöde är modellen för ett mänskligt liv i kärlekens tjänst.

Det är först nu – tvåtusen år senare – som människan börjar bli mogen att uppfatta denna väsentliga sida av kristendomen. Därmed uppfylls också Jesu egen förutsägelse, att det var framtidens människor som skulle komma att förstå vad han talade om.

Tredje Testamentet ger oss inblick i den kärlekens anda som bär upp kristendomens tredje och avslutande epok. Verket är med om att lägga den intellektuella grunden till en ny kulturimpuls, som kan föra individer och samhälle vidare – mot högre former av mänsklighet och civilisation.